

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/2674/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124438564
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124438564.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného Mesto Kysucké Nové Mesto, so sídlom Námestie slobody 94/27, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO 00 314 099, proti povinnému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., o vymożenie nepeňazného nároku, vedenom súdnym exekútorom JUDr. Bohumilom Kubátom, Exekútorský úrad Martin so sídlom Červenej Armády 353/1, 036 01 Martin, pod sp. zn. 360EX 674/24, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 02.12.2024 domáhal od povinného vymożenia nepeňazného nároku – vypratať nehnuteľnosť, ktorá je vo výlučnom vlastníctve oprávneného v podiele 1/1 - ina, a to: časť pozemku parcela registra CKN č. XXXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m², vedenú na LV č. XXXX v k. ú. B. D. E., F. B. D. E., F. B. D. E. a odstrániť dva kusy garážových betónových prefabrikátov z tej časti pozemku parc. CKN č. XXXX, na ktorej sú postavené, na podklade exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 42C/85/2020-108 zo dňa 12.10.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 8Co/38/2022 zo dňa 30.04.2024. Exekučný súd dňa 03.12.2024 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59Ek/2674/2024, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Povinný dňa 31.03.2025 doručil do podateľne exekučného súdu návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 27.03.2025 a dňa 02.04.2025 bolo súdu doručené ďalšie podanie povinného zo dňa 31.03.2025, prostredníctvom ktorých sa domáhal zastavenia exekúcie v predmetnej veci. Exekučný súd predmetné podania s poukazom na ust. § 61k ods. 5 Exekučného poriadku postúpil súdnemu exekútorovi na ďalší postup v konaní. Súdny exekútor dňa 16.04.2025 predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý mu povinný doručil dňa 02.04.2025 spolu s vyjadrením oprávneného k predmetnému návrhu.

3. Povinný navrhuje exekúciu zastaviť, nakoľko podľa jeho názoru sa vedie exekučné konanie nie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 42C/85/2020-108 mu bol doručený, avšak rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 8Co/38/2022 zo dňa 30.04.2024 mu ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie doručený nebol. Ak by bolo občianskoprávne konanie právoplatne skončené, splnomocnenie povinného právnenmu zástupcovi by zo zákona zaniklo. V liste sa však v oslovení píše „Vážený splnomocnenec povinného“. Okrem toho, ak je rozsudok prvostupňového súdu v spojení s rozsudkom druhostupňového súdu právoplatný, nemôže byť vykonateľnosť iná pri prvostupňovom rozsudku (20.08.2024) a iná pri druhostupňovom rozsudku (15.08.2024). Povinný ďalej uviedol, že v zmysle žalobného návrhu v pôvodnom konaní oprávnený žiadal, aby povinný vypratal nehnuteľnosť, ktorá je vo výlučnom vlastníctve oprávneného v podiele 1/1 a to pozemok parcela CKN č. XXXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m², vedenú na LV č. XXXX v k.ú. B. D. E.. Žalobe bolo vyhovené. Povinný však od začiatku tvrdí, že je vlastníkom pozemkov

tak, ako sú uvedené na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. B. D. E., ktoré získal na základe kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva pozemkov, o ktorom bolo rozhodnuté F. G. H., katastrálny odbor pod č. I. XXX/XX. V zmysle Katastrálneho zákona je parcela definovaná pre právne účely parcelným číslom, charakterom pozemku a výmerou. Už od začiatku nebol špecifikovaný pozemok, z toho vyplynulo, že súd nevykonával správne dokazovanie a preto vyvodil nesprávny právny záver. Už z obsahu zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy zo dňa 08.02.1995, ktorá bola uzavretá medzi ním ako budúcim kupujúcim a Drevonou, š.p. ako budúcim predávajúcim bolo zrejmé, že Drevona, š.p. je výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú uvedené vyššie. Že sa jedná o iné nehnuteľnosti to preukázal výpisom z pozemkovej knihy č. XXXX k.ú. B. D. E., kde je presne uvedené, akým spôsobom došlo k vyvlastneniu pozemkov. Drevona, š.p. bola vlastníkom pozemkov, ktoré vlastní najmenej od roku 1975. Predmetné pozemky odkúpil, časť z nich odpredal ďalšiemu vlastníkovi, ako to vyplýva z obsahu LV č. XXXX k.ú. B. D. E.. Keďže by malo ísť o parcely, ktoré mal získať oprávnený, je na mieste otázka, či aj tento vlastník tiež vlastní pozemky mesta? Na pozemkoch Drevony, š.p. stávali kolotoče, pričom súhlas ľudí, ktoré prevádzkovali tieto kolotoče bol žiadaný práve od Drevony š.p. Ak je pravdou tvrdenie oprávneného, prečo nedošlo k delimitácii pozemkov zo štátneho podniku, ktorý bol v likvidácii na mesto, čo bolo v minulosti pravidlom. Oprávnený začal proces získania vlastníctva tým, že si dal vypracovať geometrický plán na parcely, ktoré sa potom stali predmetom žaloby. Prečo v roku 2018 neboli k vypracovaniu geometrického plánu prizvaní vlastníci okolitých pozemkov? Povinný ďalej uviedol, že dňa 16.05.1995 uzavrel kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva pozemkov o vklade ktorej bolo rozhodnuté F. G. H., katastrálny odbor pod č. I. XXX/XX, ktorá bola uzavretá potom ako bolo zistené, či neexistujú skutočnosti, pre ktoré by takáto zmluva nemohla byť uzavretá. Napríklad aj to, či pozemky nie sú predmetom reštitučných nárokov. Vo veci boli vyhotovené dva geometrické plány. Dá sa povedať, že až po zistení potrebných dôkazov došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy. Nakladal s pozemkami ako vlastník v dobrej viere, že mu tieto patria a nikto ho vo výkone vlastníctva nerušil. Zmena nastala v roku 2018, kedy si oprávnený dal zapísať vlastnícke právo k predmetnému pozemku. Konkrétne sa má jednať o pozemky, na ktorých má on postavené garáže. Jediné čo súhlasí, je k.ú. B. D. E., ale oprávnený označil iný pozemok, ako je vedený. Pozemky, ktoré on získal do svojho vlastníctva od Drevony š.p. rozpredal a na tých, ktoré mu zostali, osadil dve prenosné garáže. Tieto pozemky „vyspravil“ a dal do poriadku, čo ho stálo viac ako 150.000,- Sk. Oprávnený však bez akýchkoľvek podkladov tvrdí, že je vlastníkom predmetných pozemkov a že sa konkrétne jedná o pozemok KN-C č. XXXX - zastavaná plocha o výmere XXXX m², ktorý je zapísaný na LV č. XXXX k.ú. B. D. E.. Povinný však od začiatku tvrdí, že je vlastníkom pozemkov, ako sú uvedené na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. B. D. E., ktoré získal na základe kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva pozemkov, o ktorom bolo rozhodnuté F. G. H., katastrálny odbor pod č. I. XXX/XX. Povinný preto tvrdí, že exekučné konanie sa začalo predčasne z dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie. Aj v štádiu exekučného konania je potrebné skúmať, či exekučné konanie je vykonateľné a či je exekučný titul zákonný. Má dôjsť k výkonu rozhodnutia na nepeňažné plnenie vypratáním nehnuteľností, ktoré nie sú umiestnené na pozemku, ktoré nepatrí oprávnenému. Pozemok patrí povinnému. Okrem toho nejde o vypratanie nehnuteľností. Sú to síce tzv. garáže, ale tieto nie sú pevne spojené so základom. Ide o tzv. prenosné garáže. Z uvedených dôvodov preto povinný žiada, aby sa v exekučnom konaní nepokračovalo.

4. Povinný v podaní zo dňa 31.03.2025, ktoré bolo súdu doručené dňa 02.04.2025 uviedol, že v celom rozsahu trvá na skutočnostiach, ktoré uviedol v predchádzajúcom návrhu na zastavenie exekúcie, pričom dodal, že ani súdy v prvostupňovom a odvolacom konaní nebrali na to ohľad a neberie na to ohľad ani exekútor. Pripomína, že je občan s ŤZP. Preto žiada, aby nebol zaviazaný platiť náhradu trov konania. Boli mu zablokované všetky účty. Jediným jeho príjmom je dôchodok. Preto žiada, aby došlo k odblokovaniu účtov, resp. aby boli zablokované len v nevyhnutnom rozsahu.

5. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že trvá na svojom návrhu v celom rozsahu a nesúhlasí s návrhom povinného. Dôvody, ktoré uvádza povinný považuje za neopodstatnené. Exekučné konanie bolo začaté na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu.

6. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa § 48 ods. 1 Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína na návrh.

8. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

9. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečo sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

10. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

13. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

14. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 92 ods. 1 CSP zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udelí písomné splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony.

16. Podľa § 92 ods. 2 CSP splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana.

17. Podľa § 92 ods. 3 CSP odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili.

18. Podľa § 109 ods. 1 CSP za adresáta je oprávnená písomnosť prijať osoba, ktorá na to bola adresátom písomne splnomocnená alebo poverená.

19. Podľa § 110 ods. 1 CSP ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenie vydané súdom sa doručuje iba zástupcovi.

20. Podľa § 111 ods. 1 CSP do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“); údaje v doručke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručka je verejnou listinou.

21. Povinný navrhuje zastaviť exekúciu z dôvodu, že mu nebol doručený rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 8Co/38/2022 zo dňa 30.04.2024 a preto je toho názoru, že exekučné konanie sa vedie nie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. Exekučný súd žiadosťou zo dňa 25.04.2025 požiadal o súčinnosť Okresný súd Žilina a o doručenie doručky preukazujúcej prevzatie vyššie uvedeného rozhodnutia povinným, ktorým bolo rozhodnuté o jeho odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 42C/85/2020-108 zo dňa 12.10.2021. Z obsahu predmetnej doručky (doručená exekučnému súdu dňa 30.04.2025) vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo doručované splnomocnenému zástupcovi povinného A. J. E., nar. XX.XX.XXXX na adresu B. D. B. XXXX, XXX XX B. D. B. ako zásielka určená do vlastných rúk, táto bola podaná na poštovú prepravu dňa 19.07.2024. Vzhľadom na neúspešný pokus o jej doručenie dňa 23.07.2024 a opakované doručenie dňa 24.07.2024, bola zásielka dňa 24.07.2024 uložená na doručujúcom orgáne a odosielateľovi vrátená dňa 15.08.2024 z dôvodu, že adresát si zásielku v odbernej lehote neprevzal.

22. Exekučný súd k uvedeným zisteniam v prvom rade uvádza, že pokiaľ prvostupňový, resp. odvolací súd v rámci základného konania doručoval svoje rozhodnutia splnomocnenému zástupcovi povinného, postupoval v súlade so zákonom, keďže exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nemal za preukázané, že by v priebehu základného konania bolo súdu oznámené odvolanie splnomocnenia povinným alebo oznámená výpoveď splnomocnenia zástupcom. Povinný udelením splnomocnenia vyjadril svoju vôľu nechať sa zastúpiť zvoleným zástupcom v konaní čo zahŕňa aj prijímanie zásielok adresovaných povinnému vrátane písomností určených do vlastných rúk týmto zástupcom. Nemožno preto akceptovať námietku povinného o nedoručení rozhodnutia súdu, keďže udelením plnomocenstva povinnému vznikla povinnosť akceptovať skutočnosť, že prevzatie zásielok bude realizované osobou ním určenou a v čoho dôsledku takéto prevzatie bude považovať za také, akoby ho sám uskutočnil. Exekučný súd zároveň poukazuje na ust. § 110 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého je súd povinný doručovať písomnosti len zástupcovi účastníkovi konania, pokiaľ mu bolo udelené splnomocnenie na celé konanie. Ide o vyjadrenie princípu priameho zastúpenia podstatou ktorého je jednak vyjadrenie slobodnej, vážnej a zrozumiteľnej vôle splnomocniteľa, že ním zvolený zástupca preberá zásielky jemu adresované a jednak prevzatie zodpovednosti za následky spojené s prevzatím zásielky prostredníctvom tohto zástupcu (splnomocnenca). Splnomocniteľ tak musí znášať aj následky spojené s právnymi účinkami ich riadneho doručenia. Ak teda účastník konania udelí splnomocnenie na zastupovanie pre celé konanie zástupcovi, považuje sa zásielka za doručenú okamihom, kedy ju splnomocnená osoba prevzala. Inak povedané, ak na základe riadne udelenej plnej moci, súd doručil zásielku obsahujúcu rozhodnutie odvolacieho súdu určenú pre povinného jeho zástupcovi, nastali rovnaké právne účinky, ako keby povinný zásielku prevzal osobne. Je ďalej nesporné, že splnomocnený zástupca si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Aj napriek tejto skutočnosti je však potrebné považovať rozhodnutie krajského súdu vo vzťahu k povinnému za účinne doručené, nakoľko Civilný sporový poriadok v znení účinnom v čase doručovania predmetnej zásielky, v ust. § 111 ods. 3 zakotvil tzv. fikciu doručenia čo znamená, že písomnosti, ktoré sa majú doručiť do vlastných rúk sa považujú za doručené dňom, keď boli vrátené súdu z dôvodu, že adresát si tieto počas ich uloženia na doručujúcom orgáne nevyzdvihne a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel, t.j. aj keď sa adresát reálne s obsahom zásielky neoboznámil. Pokiaľ teda splnomocnený zástupca rozhodnutie o odvolaní povinného neprevzal, a to ani v následnej odbernej lehote, počas ktorej bola zásielka počas 18 dní uložená na doručujúcom orgáne (pošte) v dôsledku čoho sa uplatnila zákonná domnienka o doručení zásielky (fikcia doručenia), nemožno sa domáhať zastavenia exekúcie z dôvodu, že exekučné konanie je vedené nie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, keďže rozhodnutie prvostupňového súdu, čo nerozporuje ani sám povinný, ale aj odvolacieho súdu bolo povinnému riadne doručené.

23. K námietkam povinného ohľadom vlastníctva k pozemkom, kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva pozemkov o vklade ktorej bolo rozhodnuté katastrálnym odborom príslušného okresného úradu, exekučný súd uvádza, že predmetné okolnosti sú bez právneho významu v súvislosti s posudzovaním dôvodnosti a prípustnosti prebiehajúcej exekúcie. Exekučný poriadok na jednej strane umožňuje povinnému uplatniť procesnú obranu podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne stanovených zákonom, na strane druhej zároveň ustanovuje, že v návrhu možno namietkať predovšetkým tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu

a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Na vyššie uvedené námietky preto nie je možné prihliadať z dôvodu, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, má smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. To znamená, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie môže byť existencia tých skutočností, ktoré nastali až po jeho vzniku. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, nie je možné ich uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Pre pochopenie účelu exekučného konania súd poukazuje na to, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia čo znamená, že v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu a v ktorom sa poskytuje procesná ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu. Preto ak povinný namieta vyššie uvedené, ide o skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu a tieto mali byť zo strany povinného namietané v konaní, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, teda v základnom konaní. Pre úplnosť súd dodáva, že exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo súd dovolací, teda súd, v ktorého právomoci je prieskum vecnej správnosti rozhodnutia v pôvodnom (základnom) konaní, keďže v systéme súdnej moci je zaradený v jej poslednej fáze, ktorej úlohou je zabezpečiť vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva a teda návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako ďalší opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Súd s poukazom na uvedené je preto viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať. V exekučnom konaní súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu, ktorý exekučný titul vydal) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by skutočne existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008).

24. Pokiaľ ide o podanie povinného zo dňa 31.03.2025 kde poukazuje na to, že je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a jeho jediným príjmom je starobný dôchodok, exekučný súd ani na základe uvádzaných tvrdení nemôže v posudzovanej veci exekúciu zastaviť. Exekučný súd v súvislosti s novelou Exekučného poriadku účinnou od 01.04.2017 dáva povinnému do pozornosti, že inštitút zastavenia exekúcie za súčasne platnej a účinnej právnej úpravy je zakotvený v ust. § 61k a § 61n Exekučného poriadku, keď o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súd a z dôvodov ustanovených v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Súd o zastavení exekúcie rozhodne, ak napr. po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo ak bol exekučný titul zrušený alebo je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, alebo ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Inak povedané, exekučný súd rozhodne o zastavení exekúcie len za predpokladu, že bol naplnený niektorý z vyššie uvedených dôvodov. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepoukázal na žiaden z nich, a preto v posudzovanej veci nie je možné prijať iný právny záver než ten, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedeného exekučný súd v posudzovanej veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Nakoľko povinný v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie nebol úspešný a oprávnenému v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie trovy nevznikli, exekučný súd o trovách účastníkov konania nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.